

HET VERHAAL VAN MARIANNE

Marianne (29)* is aios chirurgie in een algemeen ziekenhuis, waar ze eerder ook haar coschappen deed. Haar opleiding verloopt voorspoedig en ook privé gaat het goed. Ze heeft een grote vriendenclub, waar ze in het weekend regelmatig mee op stap gaat. Tijdens die avonden is drugsgebruik heel gewoon. Dat begon met een halve pil per keer en uitproberen waar ze zich lekker bij voelde. Het laatste half jaar weet ze precies wat voor haar het fijnst werkt: meestal één of twee pillen per avond. Ze voelt zich er goed bij. Een paar dagen van tevoren verheugt ze zich al op het weekend.

Perspectief van Marianne:

"Ik voel me nog wat suf van afgelopen weekend. We hebben de hele avond gedanst. Julia had xtc bij zich en daar heb ik er twee van genomen. Het was een geweldige avond. Eén ding spookt sinds zondag wel door mijn hoofd: Richard vroeg me of ik niet moet stoppen met drugs, nu ik echt als dokter werk."

Perspectief van Julia, vriendin van Marianne:

"Richard vroeg Marianne of ze niet moet stoppen met drugs nu ze als dokter werkt. Ik zag dat die vraag haar raakte. Maar ze mag toch zelf weten wat ze in het weekend doet? Je bent als dokter toch ook gewoon mens die af en toe even helemaal 'los' moet kunnen gaan?"

Perspectief van Richard, vriend van Marianne, ook aios in hetzelfde ziekenhuis:

"Het valt me op dat Marianne op dinsdag soms nog moe is van het weekend. Dat kan natuurlijk van het dansen komen, maar xtc zal er ook een rol in spelen. Zelf ben ik er na mijn geneeskundestudie mee gestopt. Ik vind dat je je verantwoordelijkheid moet nemen als je met patiënten gaat werken. Drugsgebruik hoort daar voor mij niet bij. Ook niet in het weekend."

Dit is mijn perspectief op de casus van Marianne:

In hoeverre denk je bij het lezen van deze casus aan iemand in jouw omgeving?

Weet je dit al langer of schiet het je nu te binnen?

Welke actie ga je ondernemen?

**HEB JE VRAGEN?
BEL OF E-MAIL ONS GERUST!**

Steunpunt: 0900-0168
Overige vragen: info@abs-artsen.nl